

Het Kustersluik

Jaargang 18
2024

Heemkundevereniging Sprang-Capelle

Redactieadres: Schoolstraat 20, 5161 ZD Sprang-Capelle, tel. 0416-312210

Redactieleden: Piet Pruijssers, Dieter Verbeek, Rien Visser, Netty Waarts

no. 1
februari

Van de redactie

Het mooie van een vereniging is dat je op twee momenten in het jaar een nieuwe start kunt maken. Na een zomervakantie starten alle activiteiten weer. En na de Kerst en jaarwisseling heb je weer een kans om opnieuw te beginnen. Dat geldt ook voor ons verenigingsblad Het Kustersluik. We beginnen aan een nieuwe jaargang, de achttiende alweer.

Een nieuwe serie lezingen is maandag 29 januari gestart met een boeiend verhaal over de Zuiderwaterlinie. En een succeslezing! Meer dan 130 mensen waren op dit onderwerp afgekomen. En dat waren niet alleen leden van onze vereniging. Voor onze leden die er niet bij konden zijn, staat er een mooi verslag van die lezing in het volgende nummer van Het Kustersluik.

Vanuit het bestuur is er ook goed nieuws. Er zijn nieuwe bestuursleden gevonden. En dat kan ook niet anders. Wie wil er nou niet in het bestuur zitten van zo'n grote, actieve en succesvolle vereniging? Het geduld en de volhardendheid van de voorzitter is beloond. Maar er zijn nog meer bestuursleden nodig. Lees maar!

Van een bekende rubriek is afscheid genomen. Er komen geen detailfoto's meer van gebouwen uit ons dorp. Het is al eerder meegedeeld: Ad Wagemakers heeft zijn camera aan de wilgen gehangen. Maar zoals dat altijd weer gaat: er komen nieuwe rubrieken tevoorschijn. Ik vraag uw aandacht voor 'Oma's fototrommel'. De vereniging presenteert u foto's met onbekende mensen. Vroeger dook iedereen graag in oma's koektrommel, maar die trommel is leeg. Het gaat nu om foto's.

Veel plezier bij het lezen van uw verenigingsblad!

Rien Visser

Van de bestuurstafel

Heemkundevrienden, dat de wereld in beweging is, is geen nieuws meer. Dat horen we iedere dag soms tot vervelens toe. Maar toch mogen we het niet als waan van de dag gaan zien. Want er komt een moment, waarop wat nu gebeurt een onderdeel van de geschiedenis is.

In de afgelopen periode hebben we samen met familie, vrienden en kennissen de feestdagen en jaarwisseling gevierd. Altijd weer een rustmoment, al kan het vieren van deze dagen met familie soms ook voor wat onrust en strubbelingen zorgen.

Inmiddels is het alweer februari. In de vereniging wordt 2023 financieel afgesloten, wordt de begroting voor 2024 voorbereid, wordt het jaarverslag 2023 gemaakt en worden de stukken voor de Algemene Ledenvergadering in april gerangschikt.

Het verenigingsjaar is van start gegaan met een eerste lezing in januari, die door omstandigheden op een andere wijze ingevuld moest worden dan in het jaarprogramma vermeld stond.

Vooruitlopend op de ALV is inmiddels breder bekend dat de bestuurscommissie gaat wijzigen. In november 2023 heeft onze penningmeester/secretaris a.i. aangegeven op de ALV in april 2024 - aan het einde van zijn bestuursstermijn - te stoppen als bestuurslid.

Hij blijft wel actief als vrijwilliger, hetgeen voor onze vereniging belangrijk is, gelet op zijn inbreng en inzet in de afgelopen jaren. Om het bestuur op sterkte te houden, hebben we twee leden bereid gevonden om toe te treden tot het bestuur. Dat zijn de heren Joep Huijbregts, lid sinds 1989 en Ben Spijkers, lid sinds 2022. Met deze toetreding is het bestuur bijzonder blij: er weer continuïteit aanwezig.

Beiden zijn actief als vrijwilliger binnen de vereniging. Hun toetreding tot het bestuur zal op de ALV aan de leden worden voorgelegd. Daarmee bestaat het bestuur uit vijf leden. De vraag naar nieuwe bestuursleden blijft bestaan, zo ook voor vrijwilligers. Meer hierover tijdens de ALV.

Tijdens de laatste lezing in december 2023 heb ik aan de aanwezigen de vraag gesteld of er een vrijwilliger was die de notulen van de bestuursvergadering wilde gaan maken in 2024. Gelukkig is daar positief op gereageerd. Het is van groot belang dat de besproken zaken goed vastgelegd worden binnen de vereniging.

Deze taak zal ingevuld gaan worden door ons lid mevrouw Yolanda Honhoff. In deze samenstelling willen we samen met onze leden als bestuur de komende jaren de heemkundevereniging verder ontwikkelen.

Met dank aan iedereen die dit mogelijk maakt.

Wim Konings

Nieuwe leden van onze vereniging

We heten onderstaande personen welkom als nieuwe leden van onze heemkundevereniging:

J.H. Oerlemans en M.B. Werther, beiden uit Sprang-Capelle.

Wat het ledenaantal betreft gaan we op naar de 650!

In gesprek met Ineke Spierenburg

Het is een beetje glibberig op straat, maar gelukkig hoef ik niet ver. Deze keer kunnen we het te voet af.

Ineke is geboren in Zuilen, dat toen nog een zelfstandige gemeente was. Vader kreeg geen woonruimte in Utrecht, omdat hij niet economisch gebonden was aan die plaats. Maar Zuilen en Utrecht lagen wel tegen elkaar aangeplakt. Er was zelfs een straat waarvan je bij geboorteaangifte moest vertellen of het kind in de voorkamer of in de achterkamer geboren was. Want aan de ene kant was het Zuilen en aan de andere kant was het Utrecht.

En wij maar denken dat dat alleen maar in Baarle-Nassau voorkwam. Maar we herkennen het ook op de Zuidhollandsedijk.

Naderhand zijn ze verhuisd naar de Geraniumstraat, en dat was handig: alle scholen in de buurt kon je op de fiets af.

De kleuterweek gedaan (had je toen nog); en toen ze voor haar hoofdkate bezig was alvast wat ervaring opgedaan door in te vallen op verschillende scholen. Gesolliciteerd in 1972 naar Sprang-Capelle, naar Kleutervreugd, dat met twee groepen in de Willem Alexanderschool gehuisvest was, met aan het hoofd de heer Overweel. Kleuter- en lagere

school waren toen nog apart. In een jonge wijk met jonge gezinnen groeide de school uit z'n voegen en werd de kleuterschool ernaast gebouwd: Kleutervreugd (nu Bruintje Beer).

Opleidingen veranderen, en zo kwam de pabo in beeld. Iedereen moest bijgespijkerd worden, omdat je overal inzetbaar moest zijn. Na één uitstapje naar groep 4 is het gelukkig altijd bij de kleuters gebleven. Ongeveer 1990 liep het leerlingenaantal zo terug dat alles weer in één gebouw paste.

De eerste periode op kamers gewoond tot er een duplexwoning in de Molenstraat vrijkwam. Daar moest heel wat aan gebeuren. De mouwen opgestroopt, negen lagen behang eraf gestoken en de meters hoge wildgroei in de tuin verwijderd. Toen het er gezellig uitzag met plezier gewoond. Een eigen plekje is toch altijd fijn.

Toen vader met pensioen ging en niet zo veel meer omhanden had met een klein tuintje in een drukke stad, ging de familie in beraad om naar Sprang-Capelle te verhuizen, een huis te kopen en daar met elkaar een eigen plekje te maken. Moeder moest even aan het idee wennen om haar geboorteplaats Utrecht te verlaten. Vader verheugde zich op de ruimte, de rust en een fijne tuin; dat zag hij wel zitten. Zo zijn ze in de Ranonkel beland, ieder z'n eigen plekje maar wel onder één dak. Vader en moeder vierden daar hun 60- en 65-jarig huwelijk met felicitaties van het koninklijk huis en bezoek van de burgemeester.

In het onderwijs heb je lange vakanties. Ineke verdeelde die in drie weken privé en drie weken als reisleidster bij NCR-reisvereniging, het liefst naar Oostenrijk en Zwitserland en een keer naar Noorwegen. Goed voorbereid had ze daarvoor wel een cursus conversatie Duits gedaan, praat wat makkelijker. Na vele jaren kwam daar een eind aan, gestopt met werken en de zorg voor de ouders werd ook intensiever.

Bij de PCOB was ze al bekend; ze geniet van de bijeenkomsten en zit in de redactie van het clubblad waarin je ook foto's van haar hand ziet langskomen, want luisteren, notuleren en schrijven tegelijk is niet zo makkelijk.

Ineke is niet alleen actief bij de PCOB. Ze is een bezige bij en daar heeft de diaconie van 'De Kerk aan de Haven' in Waalwijk plezier van.

Hoe kwam je bij de heemkundevereniging terecht? Door het scholenboek, daar sta ik zelf ook in. Lid geworden en nog steeds lid. Bezoek zo veel mogelijk de avonden en spit regelmatig de boeken door. Op reis is ook heel gezellig en interessant, jammer dat het de laatste keer niet doorging. Dordrecht is een leuke stad; zeker met een gids kom je altijd meer te weten. Maar wat ik nooit meer vergeet is de excursie naar Amersfoort. Wat zijn we toen nat geregend, het water stond in m'n schoenen. Maar de dag kon niet stuk, en we hebben het allemaal overleefd en er nog vaak over gelachen.

We gaan er een eind aan breien. We hebben je wat beter leren kennen en we hopen dat je nog lang van alles mag genieten. Al is het maar als er iemand roept: 'Hoi juf', of dat je instapt in een taxi met een oud-leerling achter het stuur.

Het zijn de kleine dingen die het doen!! Dank voor dit gesprek, je gastvrijheid en de koffie. Het ga je goed.

Marry Molenaar

Verslag van de lezing op dinsdag 12 december 2023 over 'Het geheim van de Peperstraten; Pepernamen in Nederland' door Marja van Trier

Zo'n 85 bezoekers bezochten deze laatste lezing van onze vereniging in 2023. Na de opening door voorzitter Wim Konings kreeg Marja van Trier uit Loon op Zand het woord. De voorzitter deed nog een dringende oproep voor een notulist (m/v) voor de verslaglegging van de bestuursvergaderingen.

Marja heeft onderzoek gedaan en een boek geschreven over Peperstraten en pepernamen in Nederland. Het werd een zoektocht naar de betekenis van het woord 'peper' in de straatnaam. Ze bracht alle Peperstraten in kaart en beeld; de meeste in eeuwenoude binnensteden maar soms ook in heel kleine gehuchtjes.

Tot mijn geruststelling begon zij haar lezing zelf al met de vraag: 'Hoe haalt iemand het in haar hoofd om een boek te schrijven over Peperstraten?'

De Peperstraat waarmee Marja haar verhaal begint, ligt in het hart van Oss. De straat is al veel ouder dan de peperhandel, en in het oudste pand van Oss, Peperstraat 12, zat lang het stadsarchief waarvoor zij werkte. In een stadswandeling voor scholen kwam eens de vraag: 'Waarom heet deze straat Peperstraat?'

Vroeger was er, zo wilde het verhaal, in die straat een paardenmarkt. En om de dieren vuriger te maken, zodat ze beter waren te verkopen, stopten de handelaren peper in hun kont (in die van de paarden natuurlijk). Het is nog altijd een uitdrukking die gebruikt wordt om mensen die niet vooruit zijn te branden in actie te krijgen. Maar daar een straat naar vernoemen? Dus ging zij op zoek naar een andere, meer plausibele verklaring voor de naam Peperstraat.

Zij kwam vervolgens een aantal theorieën tegen die ze geen van alle sluitend vond. Een van de bekendste was, dat met peper een plant wordt bedoeld die geneeskrachtige werking zou hebben, namelijk waterpeper. De plant groeit graag in vochtige karrensporen. Wegen of paden met die plant kregen dan de naam Peperstraat. De wetenschappelijke naam van die plant is *Polygonum hydropiper*. Maar die uitleg, zo meent Marja, klopt niet.

In Enkhuizen staat bij het jaartal 1553 vermeld dat de Peperstraat die naam kreeg, omdat daar in een huis peper werd verkocht. Maar daar trapte Marja ook niet in.

Zo'n tachtig procent van de gevonden Peperstraten liggen volgens haar in middeleeuwse stadsdelen uit de periode 1000-1250. Na 1350 kwam de naam nog maar sporadisch voor, en bij deze jongere straten is meestal vrij duidelijk waarom ze een pepernaam kregen. Zo is de Peperstraat in Amsterdam bijvoorbeeld ver-

noemd naar een oude peperwerf van de VOC. Andere Peperstraten danken hun naam aan een persoon met de naam Peper, of ze bevinden zich in een kruidenbuurt.

Toen ze alle Peperstraten op een rijtje zette, viel haar op dat de meeste gelegen zijn in plaatsen met een middeleeuwse binnenstad. Met andere woorden, ze hebben een eeuwenlange geschiedenis. Daarmee kon ze de verklaring wegstrepen dat Peperstraat verwijst naar de Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC), die een fortuin verdiende met de handel in specerijen zoals peper. De VOC is namelijk pas opgericht in 1602.

Heel opvallend is wel dat veel Peperstraten uitkomen op een water.

Marja maakte een plan van aanpak voor haar onderzoek om antwoord te krijgen op de vraag: Wat nu wel? Via Google Earth werden namen en plaatsen opgezocht en vervolgens ook door haar bezocht. Zo komt zij in het gehucht Godlinze in Groningen. Ook hier ziet ze de verbinding van Peperstraat en water. Op oude kaarten vond ze de benaming Tocht of Trek. Oude kaarten laten in dit dorp de loop zien van straat en water.

In Gouda vond ze de Peperstraat parallel aan het binnenhaventje en uitkomend in de haven. Dat gaf haar een aantoonbare middeleeuwse context. Altijd waren er wel of niet gegraven waterwegen in de buurt. En zo kwam ze bij de herkomst van tufsteen.

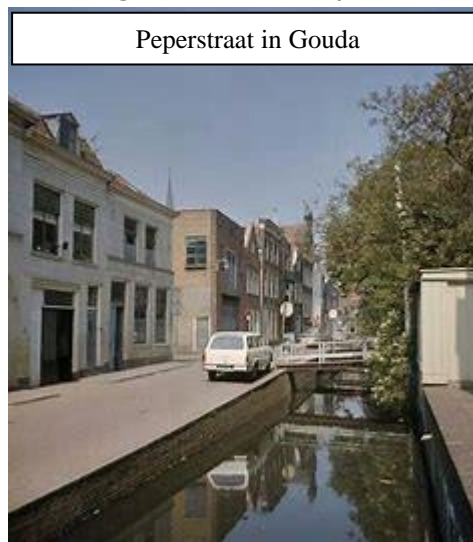
Deze vulkanische steensoort stond vroeger namelijk ook wel bekend als pepersteen. En dat brengt ons bij de Romeinen! De pepergroeven in de buurt van Rome: peperino.

En ook in andere talen is een peperlink terug te vinden. In Engeland heeft men het bijvoorbeeld over pepperstone. De Romeinen zagen hetzelfde in de Duitse Eifel: Pfefferstein. En ook al lijken ze qua vorm op peperkoek, het heeft er niets mee van doen.

Marja ontdekte dat in Duitsland veel Pfefferwege vanaf een groeve naar rivieren liepen, vanwaar de tufsteen verder vervoerd kon worden. En als ze in ons land komen, noemen we dat dus pepersteen! Tufsteen werd ons land ingevoerd via de Rijn en de IJssel. In Zwolle, Deventer en Utrecht waren zelfs tufsteenmarkten. Om stenen te vervoeren waren kleine straten, meestal stegen, nodig om van de haven de stenen te vervoeren naar een gebouw of bouwplaats. En die straatjes en stegen werden dus Peperstraat genoemd. Tufsteen werd vervolgens veelvuldig gebruikt voor bijvoorbeeld stadsmuren, zoals in Den Bosch.

Het was ook belangrijk voor de handelspositie van een stad. Men ging zelfs over tot tol heffen voor gebruik van de Peperstraat.

Veel van deze verhalen zijn overgeleverd uit de kronieken van de Abt Ento. Al snel ontdekte men dat men ook stenen kon bakken uit rivierklei. Daaraan hadden we in ons land geen gebrek. Zo snel als de tufsteen was gekomen, is die ook weer verdwenen. En zo verdwenen ook de straatnamen. In Duitsland werden Pfefferstrassen veranderd in Papenstrassen. De Pfefferstrassen leiden vaak naar een kerk, een rooms-katholieke kerk. En dan denk je al snel aan de paus, de paap.

Tufsteen werd voornamelijk nog vermalen tot tras om specie van te maken.

De bij ons meest bekende Peperstraat, gelegen in Kaatsheuvel, is niet zo heel goed te duiden. Kaatsheuvel had geen rivier of watergang. Wellicht een vaart naar het noorden, richting de Maas. De Peperstraat is waarschijnlijk langer geweest dan de huidige Peperstraat; ook de huidige Jan de Rooijstraat zou die naam hebben gehad.

Hoewel Marja wel tufsteen in de Sprangse kerk heeft ontdekt, concludeert zij dat, gelet op de leeftijd van dit gebouw, deze stenen hergebruikte stenen moeten zijn.

En zo blijft ons dorp verstoken van een Peperstraat in Sprang, Vrijhoeve of Capelle!

Hoewel, wie weet waar de Waalwijkse straatnamencommissie nog eens mee komt?

Wonen aan bijvoorbeeld Peperino 2 in Sprang-Capelle heeft toch ook wel iets. Het moeten dan wel wegen zijn die uitkomen op bijvoorbeeld de Hogevaart, Nieuwevaart of de Sprangse sloot.

Piet Pruijssers

In memoriam

Sinds het verschijnen van Het Kustersluik 17.4 van november 2023 zijn onderstaande leden van onze vereniging overleden:

Mw. A.A. Rosenbrand-Rosenbrand, Leuvenlaan 76, Eindhoven,

Hr. G.W. Verhagen, Rechtvaart 19, Kaatsheuvel,

Mw. H.C. Verduijn-van Vuuren, Goudvink 4, Sprang-Capelle.

Kasteeltje Zuidewijn

Beste leden van de heemkundevereniging. Graag wil ik uw aandacht vragen voor het volgende. Enkele jaren geleden stond kasteel Zuidewijn te koop, wat voor mij aanleiding was om onderzoek te gaan doen naar de geschiedenis van het kasteel en zijn bewoners. Inmiddels is er aardig wat nieuwe en interessante informatie naar boven gekomen door archiefonderzoek, maar ook door gesprekken met buurtbewoners en anderen.

Hiernaast staat een foto van Dirck van Nuyssenborg (website RKD), ambachtsheer en kasteelbewoner van Zuidewijn. Een van de vele portretten die in het verleden aanwezig waren op het kasteel, maar die door verkoop elders terecht zijn gekomen.

Ik realiseer me dat er binnen onze vereniging meer anekdotes, afbeeldingen, etc. bekend zullen zijn, die een fraaie aanvulling kunnen vormen op mijn onderzoek. Daarom bij deze de vraag of iemand informatie, anekdotes of bijzondere afbeeldingen heeft van het kasteel en dit met me zou willen delen. Ik denk dan aan oude of bijzondere afbeeldingen. Ook zijn afbeeldingen van de directe omgeving van het kasteeltje welkom. U kunt reageren naar mail: huibtim3@hotmail.com of mobiel: 06-28575584. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw reacties.

Huib Timmermans

Zoekplaatje

Het zoekplaatje in het vorige Kosterluik leverde één reactie op, maar dan ook gelijk een hele goede. Teunis Wagemakers schreef dat dit het huis was van bakker Cornelis Kerst aan de Nieuwevaart, huidige nummer 64. Dat was in het begin van 1900. Vanaf de jaren 20 woonden Frans Jozef Wittebol en zijn vrouw Klazina Knoop er. Deze informatie stond al omschreven in *Bedrijvigheid 1* op blz. 27, maar de foto was onbekend en bevatte geen enkele informatie.

Overigens staat het huis er nog steeds. Weliswaar zonder deur in de voorgevel.

Fijn dat we weer een zoekplaatje hebben kunnen duiden.

Het nieuwe zoekplaatje is een boerderij die is afgebroken. Drie foto's hebben we ervan. De vraag is waar het gebouw stond en van wie het was.

Inmiddels zijn er verschillende rubrieken in *Het Kosterluik* waarin naar info over foto's wordt gevraagd. Met Dieter Verbeek heb ik afgesproken dat ik in deze rubriek zoekvragen behandel over gebouwen en locaties. Hij zal zich concentreren op vragen over personen en/of groepen.

Uw informatie kunt u op verschillende manieren doorgeven: kom langs op de openingstijden van 'Ons Heem' of doe daar een briefje in de bus.

Maar het liefst per mail naar jent.korpershoek@ziggo.nl

Jan Korpershoek

Kersemis vroeger

Deze keër wil ik ut ies meej jullie hebben over hoe wij vroeger toen ik nog een keind waar Kersemis vierden.

Wij han een slagerijke in Sprang en tuusse Sinterekloas en Nieuwjoar waar ut loeidruk. En oons Voader ha weinig teèd om unne kerstboôm te gôn hoale en bovendien was oons Voader een bietje aauwerwets zak mèr zegge, hij wou diejen boam pas op kerstoavond zette. Nou, dè was dun eenigsten keer in ut joar dè oons Voader en Moeder ruzie han. Ziedet al vur oeh....alles schôn, du gurdèene gewaase, du

rolloade gebroaie, du stoofpèrkes gestoofd, alles rook lekker. Mer dan kwaam ons Voader op kerstaovond nog meej zo'n èèremoeig kertsboamke oan, mistal viele dur al veul noalden uît en dan kon oons Moeder dun stofzuiger wir tevurschèèn hoale.

En dan kwaam ut volgende probleem....oons Moeder was kattelijk en oons Voader protestaant, oons Voader wilde op de tillevisie de protessaante kerk heure en oons Moeder de Paus. En witte wè ut moiste was, ze ginge nooit mir nôr de kerk.

Oons Moeder ha ôk een stalleke, ginne prachtige stal, neeje, ôk zomèr un èèremoeig ding. Mèr es oons protestaante Oma op Eerste Kerstdag kwaam, keek ze aaltijd vol afschuw nôr dè stalleke, dè was beelden ônbidde zeej ze dan, mer oons Moeder hield voet bij stuk en dè stalleke bleef stoan!

Ik heb nog steeds Jozefe woar unnen èrum af ies en Maria hi nog mer één beên en van de schoape zèn de miste ôk al wel wè leejmoate kwèèd.

Ut lôtste probleem was diejen boam opruïme....in Sprang deeje ze dè op de twidde januoari mèr oons Moeder pas op de zesde, dan was ut noameluk Driekoninge en dan was ut ôk nog een bietje feêst.

Ik denk er nog dikkels oan teruug, nou zette ze dun Kerstboam bekaanst in september al en we eten hil ut joar worstebroojkes terwijl wij toen alleên op kersto-

avond zo'n broojke kregen. Ondanks ut ge-eintel zak mer zegge, waren die doage toch ut hoôgtepunt van ut joar!

Ôk wens ik jullie allemoal een zoalig (vur de kattelieken) en een gelukkig (vur de potestaanten) Kerstfeêst toe!

Henny Rijkers

Waar is dit en waar was dat?

Waar was dat?

'Aan alles komt een end, ook aan vaders traktement.' Gevleugelde woorden van een vader die de bodem van z'n geldkistje zag naderen.

Ook is er een eind gekomen aan deze puzzelrubriek. Met veel plezier heb ik jarenlang details gefotografeerd in ons mooie dorp.

Het glas-in-loodraam bij Heistraat 182 was het laatste plaatje.

En terecht dat de laatste winnaar Nico Wittebol is. Volgens mij heeft hij nooit overgeslagen een antwoord in te sturen. Bovendien was het antwoord altijd goed. Voor de laatste maal een flesje wijn naar Nico!

Ad Wagemakers

Oma's fototrommel

Zoals u in het vorige Kosterluik hebt kunnen lezen, hebben we een nieuwe rubriek die de naam 'Oma's fototrommel' heeft gekregen.

Mijn oma had vroeger de fototas. Een oud, gevlochten tasje vol met oude familiefoto's. Bij gelegenheid werd dat tasje tevoorschijn gehaald en werden de foto's één voor één op tafel gelegd. En dan kwamen de verhalen los.

Zo hopen we dat deze trommel ook gebruikt gaat worden. Hij staat permanent in de grote zaal van 'Ons Heem'. In deze trommel komen de foto's waar we de achtergrond niet van kennen. Iedere foto heeft zijn verhaal en het is de kunst om deze geschiedenis te achterhalen. We hopen dat we op deze manier van veel foto's kunnen achterhalen wie erop staat of waar de foto genomen is.

Deze keer hebben we twee portretfoto's. Op de eerste zien we een jong paartje. Deze foto is waarschijnlijk genomen ter ere van hun verloving. Aan de kleding te zien zal het eind jaren 20 begin jaren 30 zijn geweest. De fotograaf is T. Hamers uit Waspik.

Op de tweede foto zien we een statige foto uit de jaren 1910-1920. Het betreft een verlovings- of huwelijksfoto. Het echtpaar is katholiek, gezien het kruisje dat de vrouw draagt. Wie kan ons meer over deze foto's vertellen?

U kunt reageren naar mij via e-mail: pl.verbeek@ziggo.nl of tel. 0416-276620 of mobiel: 06-27346249. Ik ben benieuwd naar de reacties.

Dieter Verbeek

**Kijk regelmatig op de vernieuwde website van de heemkundevereniging
Sprang-Capelle: www.heemkundesprangcapelle.nl**